

УДК 339.972

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА ЄС У СФЕРІ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Шнирков О. О.

Кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі.

Анотація. *Економічна асоціація України з Європейським Союзом означає інтеграцію національної економіки країни до Єдиного внутрішнього ринку ЄС без набуття членства в Союзі. Поглиблена та розширена зона вільної торгівлі між Україною та ЄС характеризується не тільки й не стільки лібералізацією взаємної торгівлі, скільки регуляторною конвергенцією, системною адаптацією економічної політики України до стандартів та правил Європейського Союзу. Реалізація положень економічної частини Угоди про асоціацію України з ЄС фактично означатиме набуття країною фундаментальних ознак європейської моделі соціально-економічного розвитку.*

В умовах лібералізації міжнародної торгівлі середній рівень тарифного захисту ринку промислових товарів в ЄС для України є незначним і майже не впливає на об'єм торгівлі. Тому основними перешкодами у торгівлі промисловими товарами з ЄС є не імпорتنі тарифи, а саме технічні бар'єри.

Ключові слова: *стандартизація, технічні бар'єри, Європейський Союз, Угода про асоціацію, зона вільної торгівлі.*

Постановка проблеми. Адаптуючи національну систему технічних стандартів і правил до вимог ЄС, Україна бере на себе велику відповідальність. Українська продукція завдяки впровадженню європейських технічних норм та стандартів отримує доступ не тільки на ринок ЄС, а і на ринки інших розвинутих країн, з якими ЄС має угоди про взаємне визнання результатів оцінки відповідності. Гармонізації законодавства України щодо технічних стандартів та регламентів з правом Євросоюзу потребує значних капіталовкладень. Тому мета українського уряду – зробити все можливе, щоб залучити кошти в адаптацію вітчизняних технічних стандартів до вимог ЄС.

Мета статті – дослідження механізмів співпраці між Україною та ЄС щодо уніфікації технічних стандартів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. дослідженню Угоди про асоціацію України з ЄС у контексті адаптації системи технічних стандартів присвячено велику увагу вітчизняних дослідників. Так, серед вітчизняних дослідників виділяють Бураковського І., Муравйова В., Заблоцьку Р., Луценко Д. Серед зарубіжних – Т. Окифе, С. Юльгена, Ж. Гіттона.

Основні результати дослідження. На зміну угоді про партнерство та співробітництво між Європейським Союзом та Україною, яка була підписана у 1994 р. як перша угода ЄС з країнами колишнього Радянського Союзу, прийшла більш якісна та більш новаторська – Угода про асоціацію між Україною та ЄС.

Угода про асоціацію між Україною та ЄС є якісно новим та поглибленим форматом відносин між Україною та ЄС за роки нашої незалежності. Вона стане унікальним дво-стороннім документом, який виходитиме далеко за рамки подібних угод, укладених ЄС

свого часу з країнами Центральної та Східної Європи. Угода не лише є якісною та новою правовою основою для подальших взаємин між Україною та ЄС, але й слугуватиме стратегічним орієнтиром для проведення структурних соціально-економічних та політичних реформ в Україні, а також прискорить широкомасштабну адаптацію законодавства України до правил, норм та стандартів Єдиного ринку ЄС. Важливим елементом Угоди є положення про створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі. Україна розглядає Угоду про асоціацію як можливість подальшої інтеграції та зближення національної економіки з Єдиним ринком ЄС [2].

Основні частини Угоди присвячені ключовим реформам, відновленню та зростанню української економіки, організації державної влади та галузевій співпраці у сферах енергетики, транспорту, екології, промисловості, соціальних аспектів життєдіяльності, рівності прав, захисту споживачів, освіти, молоді та культури.

Економічна частина Угоди охоплює основні сфери та галузі економіки. Сам факт узгодження Україною та ЄС такого різнопланового за змістом та кількістю взаємних домовленостей сукупності дій є свідченням того, що Україна та ЄС мають серйозний намір не тільки перевести співпрацю на якісно новий рівень, але й суттєво наблизити економічну систему України до економічної системи Євросоюзу на основі взаємної лібералізації, передусім руху товарів, капіталів та послуг, гармонізації підходів та принципів, на яких будуються галузеві політики та системи регулювання виробничо-комерційної діяльності [6].

Реалізація економічної асоціації України з ЄС здійснюється за надзвичайних та безпрецедентних для світової практики угод про зону вільної торгівлі умов. Анексія Криму, окупація частини Донбасу, руйнування значної частини економічного потенціалу країни, численні людські жертви, понад мільйон вимушених переселенців, відсутність безпекових гарантій для територіальної цілісності країни формують нову систему викликів для України в цілому. Розбудова європейської моделі соціально-економічного розвитку в умовах зовнішньої агресії та торгівельної війни з боку Росії може стати результативною лише за умов ефективних внутрішніх економічних реформ, стабільної зовнішньої підтримки України, перш за все, з боку ЄС, інших міжнародних організацій. Очевидно, що даний процес буде складним, довготривалим та ресурсоемним.

Інтегральною складовою Угоди про асоціацію між Україною та ЄС будуть положення Угоди про зону вільної торгівлі (Угода про ЗВТ). Згідно з практикою укладання подібних угод, додатком до положень Угоди про ЗВТ є Угода про взаємне визнання сертифікатів відповідності на промислову продукцію (*Agreements on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial Goods – АСАА*). Така угода укладається в формі Протоколу щодо оцінки відповідності та прийнятності промислової продукції. Такі угоди укладались Європейським Союзом з країнами, які були кандидатами на членство в ЄС, та країнами Середземномор'я, у тому числі з країнами Північної Африки, і дали змогу продукції, що охоплювалась цими угодами, вільно просуватись на внутрішньому ринку ЄС без додаткових процедур сертифікації та оцінки відповідності [5].

В умовах лібералізації міжнародної торгівлі середній рівень тарифного захисту ринку промислових товарів в ЄС для України коливається у межах 5%. Тому основними перешкодами у торгівлі промисловими товарами з ЄС є не імпорتنі тарифи, а саме технічні бар'єри [7].

В Євросоюзі створена система технічного регулювання, яка на сьогодні у світі розглядається, як найбільш ефективна модель для міжнародного співробітництва, оскільки визначально створювалась для формування єдиного економічного простору. Цей факт відмічено у звіті Європейської економічної комісії ООН за 2003 р. [7].

Ефективність європейського підходу у сфері технічного регулювання підтверджується наявністю угод про взаємне визнання результатів оцінки відповідності з такими країнами, як Японія, США, Канада, Австралія, Нова Зеландія, Швейцарія, Ізраїль, тощо. В країнах ЄС вільне переміщення товарів базується на основі «Нового підходу» до технічної гармонізації і стандартизації (прийнятий Радою Європи 7 травня 1985 р.) та «Глобального підходу» у сфері оцінювання відповідності (прийнятий Радою Європи 21 грудня 1989 р.). Такі підходи реалізуються через відповідні інструменти – директиви ЄС, які також затверджуються Радою Європи [8].

Відповідно до цих принципів основні вимоги до безпечності та якості продукції містяться у технічних регламентах ЄС та є обов'язковими для виконання, в той час як гармонізовані стандарти ЄС є добровільними. При цьому, відповідність продукції одному із гармонізованих стандартів ЄС (розроблюються у рамках технічних регламентів) розглядається як загальне задоволення базових вимог, передбачених тим чи іншим технічним регламентом. Контроль за дотриманням вимог, передбачених технічними регламентами, здійснюється шляхом ринкового нагляду, а не контролю виробничого процесу.

Загальний порядок та умови розміщення продукції на внутрішньому ринку ЄС, проведення робіт з оцінки відповідності та акредитації, а також механізм ринкового нагляду окреслені у Регламенті Ради ЄС № 765/2008 від 9 липня 2008 року та Рішенні Європейського Парламенту та Ради ЄС № 768/2008 від 9 липня 2008 року [12].

Поточне співробітництво України та ЄС у сфері технічного регулювання здійснюється в рамках чинного Порядку денного асоціації Україна – ЄС, реалізації програми бюджетної підтримки (І фаза) «Сприяння взаємній торгівлі шляхом усунення технічних бар'єрів у торгівлі між Україною та ЄС», спільних проектів причетних відомств України та окремих держав-членів ЄС. Загальною метою такого співробітництва є наближення законодавчої бази України у сфері технічного регулювання до вимог ЄС та СОТ, у тому числі, перехід від обов'язкової сертифікації до оцінки відповідності, прийняття технічних регламентів, узгоджених з Директивами Нового Підходу ЄС, перегляд і заміна старих стандартів (ГОСТ) та запровадження стандартів ISO (International Organization for Standardization) та Європейських стандартів, створення системи ринкового нагляду, оновлення та модернізація матеріальної бази, реформування та зміцнення інституціональної бази забезпечення якості тощо.

Відповідно до Угоди Україна бере на себе наступні зобов'язання:

- поступово досягти відповідності з технічними регламентами ЄС та системами стандартизації, акредитації, робіт з оцінки відповідності та ринкового нагляду ЄС, а також дотримуватись принципів та практик, передбачених актуальними рішеннями та регламентами ЄС;
- відповідно до домовленостей, протягом першого року набуття чинності Угодою Україна має гармонізувати законодавство з п'ятьма директивами, а саме: про загальну безпеку продуктів, щодо загальних вимог для акредитації і ринкового нагляду, що стосується торгівлі продукцією, щодо загальної системи маркетингу продукції, про одиниці виміру та про відповідальність за дефектну продукцію;
- протягом перехідного періоду, що триватиме від двох до п'яти років, Україна зобов'язалась гармонізувати законодавство у 27 сферах з відповідним законодавством ЄС. Перелік включає галузеве законодавство у таких сферах як (1) машини, (2) електромагнітна сумісність, (3) прості посудини високого тиску, (4) обладнання, що працює під тиском, (5) пересувне обладнання, що працює під тиском, (6) ліфти, (7) безпека іграшок, (8) електричне обладнання, розраховане на певні граничні значення напруги, (9) вимоги до коефіцієнта корисної дії нових водонагрівуючих котлів, що працюють на рідкому чи га-

зоподібному паливі, (10) прилади, що працюють на газоподібному паливі, (11) засоби індивідуального захисту, (12) технічні вимоги щодо енергоспоживання електричних побутових холодильників та морозильних камер, (13) неавтоматичні зважувальні прилади, (14) зважувальні прилади, (15) суднове обладнання, (16) медичні пристрої, (17) активні імплантовані медичні пристрої, (18) діагностичні медичні пристрої, (19) обладнання та системи захисту, призначених для застосування у вибухонебезпечній атмосфері, (20) радіо- і телекомунікаційне термінальне обладнання та взаємне визнання його відповідності, (21) канатні установки для перевезення людей, (22) прогулянкові судна, (23) будівельні вироботи, включаючи заходи для їх впровадження, (24) пакування та відходи, (25) вибухові речовини цивільного призначення, (26) зазначення маркування та стандартної інформації щодо споживання енергії та інших ресурсів, пов'язаних з енергетичними продуктами, (27) високошвидкісні залізні дороги;

- утримуватись від внесення змін до горизонтального і галузевого законодавства, зазначеного в Угоді, крім як для приведення його у відповідність з законодавством ЄС та дотримання такого приведення. Таким чином, Україна матиме систему технічного регулювання, загальні принципи якого і регулювання певних товарів/секторів, будуть повністю узгоджені з європейським;

- здійснити необхідні адміністративні та інституційні реформи для виконання зобов'язань по гармонізації та щорічно інформувати ЄС про процес реформ;

- поступово впроваджувати звід Європейських стандартів як національних та одночасно скасовувати конфліктні національні стандарти;

- брати участь у роботі міжнародних та європейських організацій, що пов'язані з формуванням та реалізацією системи технічного регулювання, а також вживатиме заходів для виконання умов набуття повноправного членства згідно у Європейських організаціях зі стандартизації;

- Угода про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів (АСАА) для одного або кількох секторів буде додана в якості протоколу до Угоди про асоціацію після повного узгодження галузевого і горизонтального законодавства України, інституцій та стандартів з відповідними законодавством, інституціями та стандартами ЄС;

- Угода АСАА означає, що в секторах, які охоплені АСАА, торгівля між Україною та ЄС буде відбуватись на тих самих умовах, що й рамках ЄС;

- передбачається, що в кінцевому рахунку на всі 27 секторів (сфер), щодо яких УА містить вертикальні зобов'язання, буде поширюватись дія АСАА. Після досягнення цієї мети Сторони можуть розглянути можливість поширення АСАА на інші промислові товари [8].

Таким чином, після повного набрання чинності Угодою про асоціацію Україна візьме на себе чіткі зобов'язання щодо гармонізації власного законодавства в сфері технічних регламентів, стандартів і оцінки відповідності з законодавством ЄС. Процес гармонізації здійснюватиметься Україною в односторонньому порядку та, зокрема, включатиме такі напрямки:

- 1) імплементація в законодавство України частини *acquis* ЄС згідно з переліком та графіком, що визначатимуться Додатком 3 до Угоди про Асоціацію;

- 2) транспозиція у національні стандарти європейських стандартів та скасування національних стандартів, що їм суперечать;

- 3) виконання заходів, необхідних для укладання та виконання угоди (АСАА);

- 4) проведення необхідної інституційної та адміністративної реформи й залучення національних органів до участі у європейських та міжнародних організаціях зі стандартизації [8].

Виконання вище наведених зобов'язань – це дуже амбіційний та коштовний крок на шляху української євроінтеграції.

Гармонізації законодавства України щодо технічних стандартів та регламентів з правом Євросоюзу потребує значних капіталовкладень. Існують чотири основних джерела їх фінансування:

- першим із джерел фінансування адаптації українських технічних стандартів до стандартів ЄС може стати державний бюджет. Але, беручи до увагу складну економічну ситуацію, така можливість виглядає проблематичною. З іншого боку, уряд та парламент зобов'язані на законодавчому рівні забезпечити адаптацію технічних стандартів;
- другим джерелом фінансування адаптації національних технічних стандартів можуть бути споживачі. Споживачі повинні будуть сплатити більшу ціну за товари українського виробництва. Але на даному етапі український споживач, здебільшого, не готовий сплачувати вищу ціну за товар, який він споживає;
- третім джерелом фінансування впровадження європейських технічних стандартів є інвестор, який буде зацікавлений у впровадженні нових стандартів для української продукції, з подальшим її виходом як на єдиний ринок ЄС, так і на ринки інших розвинутих країн, з якими ЄС має угоди про взаємне визнання результатів оцінки відповідності. Це є основним джерелом фінансування процесу технічної адаптації;
- четвертим джерелом гармонізації українських технічних стандартів до стандартів ЄС можуть стати міжнародні організації шляхом реалізації різних програм технічної допомоги.

Противником підписання Україною Угоди про Асоціацію є Росія. Росія має претензії до цієї угоди майже по всій структурі. У тому числі по технічних стандартах. У російському уряді вважають, що нові норми технічного регулювання та технічна стандартизація ЄС «набагато жорсткіші» за російські. Російська Федерація стверджує, що внаслідок цього доступ російських товарів на український ринок припиниться. Варто зазначити, що ЄС неодноразово запевняв Уряд РФ у необґрунтованості цих побоювань. Також уряд РФ наполягає на уніфікації або взаємному визнанні норм фітосанітарного контролю: на даний час Росія має три основні форми видачі сертифікатів, а в ЄС лише 1 форма.

У Російській Федерації модель технічного регулювання чітко не визначена – власна чи подібна системам технічного регулювання, які діють у ЄС, США, Японії і т. д. При цьому принципи регулювання, встановлені у чинному федеральному законі «О техническом регулировании», декларативні та не дають уявлення про практичні механізми технічного регулювання.

У вересні 2015 року відбулися перші консультації між Україною, ЄС і Росією щодо деяких аспектів функціонування зони вільної торгівлі між Україною і Євросоюзом. Під час переговорів сторони мали обговорити перехід України на технічні регламенти ЄС, а також питання взаємодії митних органів. Однак замість конкретних зауважень російська делегація виступила з ініціативою про відтермінування на 10 років вступу в силу всіх технічних регламентів, адаптованих до норм ЄС [9].

Якщо проаналізувати товарообіг між Україною та Російською Федерацією, то в структурі торгівлі енергоносії займають приблизно 60%. У загальній структурі торгівлі Російської Федерації частка України становить 4%. Таким чином, торгівля товарами не вуглеводного походження становить для Росії менше 2% сукупного експорту, що, на нашу думку не може спричинити значних втрат для російського виробника [10]. Одночасно перехід України на технічні стандарти ЄС для російської економіки буде стимулом подальших реформ у самій країні. А якщо брати до уваги, що Росія є лідером ЄврАзЕС, то і для решти країн об'єднання.

Перехід до технічних правил і стандартів ЄС викликає неоднозначну реакцію в самій Україні.

По-перше, існує думка, що з першого дня вступу в дію економічної частини асоціації з ЄС Україна змушена буде відразу перейти на технічні норми та стандарти, що діють на Єдиному ринку ЄС. І в такий спосіб майже вся українська промисловість не зможе виробляти продукцію за технічними стандартами ЄС, оскільки національний виробник не зможе вчасно та якісно перелаштувати свої виробничі потужності під технічні норми ЄС. ЄС сам роками вибудовував свою власну систему технічних стандартів – для України передбачений механізм поступового переходу до норм та стандартів ЄС. Відповідно до цього механізму українська промисловість має від двох до п'яти років в залежності від галузі економіки. Наприклад, перехід на технічні стандарти ЄС в машинобудування повинен відбутись за два роки, у будівництві за 4-5 років і т. д. Для деяких вразливих галузей строк впровадження нових стандартів може бути переглянутий.

Україна взяла на себе відповідальність здійснити наступні важливі речі:

а) прийняти технічний регламент на законодавчому рівні, в якому буде впроваджено директиви та регламенти ЄС на певні види продукції;

б) прийняти в якості національних стандарти, які існують в ЄС під ці директиви та регламенти;

в) підготувати тестову інфраструктуру із сертифікації для діяльності відповідно до європейських вимог.

Наступним кроком після виконання вищенаведеного буде підписання окремого додаткового протоколу до Угоди про асоціацію – Угоди про оцінку відповідності та прийнятність промислової продукції (АСАА) [5].

Дія Угоди АСАА поступово, по мірі виконання Україною зазначених вище дій, поширюватиметься на різні види продукції. Це і буде підготовкою до застосування в Україні європейських правил і стандартів. Початок дії Угоди (АСАА) щодо відповідного виду продукції означатиме вільний доступ цієї української продукції на ринки держав-членів ЄС, а також Норвегії, Ісландії, Швейцарії та Туреччини.

По-друге, існує точка зору, що українська продукція буде неконкурентоспроможною на Єдиному ринку ЄС через свою якість. Звісно, якість продукції є основою. Але якість насправді є різною та розрахована на різні сегменти споживачів на ринку ЄС. Значна частина української продукції, яка експортується на даний час в ЄС, є якісною та цілком конкурентоспроможною на ринку ЄС. В ЄС існують вимоги до технічної документації на продукцію, яку продають на внутрішньому ринку. Ця документація повинна мати певну інформацію, наприклад: опис продукції, тести випробувань тощо. Це дозволяє санітарним та технічним органам оцінити якість та безпечність продукції. Цю документацію має мати агент, який займається збутом продукції на території ЄС. Україна вже має постійні ринки збуту в ЄС. А з переходом на технічні стандарти ЄС у нас буде можливість нарощувати обсяги власного експорту до країн ЄС. Звісно це не гарантія – цією можливістю треба скористатися [5].

По-третє, є побоювання, що після того, як запрацює економічна частина Угоди про асоціацію з ЄС, на український ринок чекає зростання імпорту товарів з ЄС. Європейській Союз є другим за розміром торговельним партнером України, понад 35% імпорту до України надходить з ЄС. В основному це високотехнологічні товари та товари з високою доданою вартістю. Це означає, що ця продукція відповідає українським технічним нормам і стандартам і задовольняє очікуванням українських споживачів. Але, беручи до уваги низьку купівельну спроможність українських споживачів, навряд чи можна стверджувати про значне підвищення імпорту товарів з боку країн ЄС.

По-четверте, Україна, через перехід на нові стандарти, може втратити свої постійні ринки збуту в Євразійському економічному союзі (ЄврАзЕС). В ЄврАзЕС діє «звичайна» система технічних та санітарних стандартів, яка є похідною від старої, ще радянської системи. На даний час в Україні ця система є джерелом корупції та бюрократії, усунувши яку бізнес буде мати змогу вкладати вивільненні кошти у, наприклад, модернізацію виробництва. Відповідно споживачі перестануть платити додаткові кошти. В ЄврАзЕС всі країни-члени угруповання мають єдині норми технічних та санітарних стандартів, яким керує наднаціональний орган. Але єдина уніфікована система не дає гарантії ввезення продукції як країнам-членам ЄврАзЕС, так і країнам, які не входять в ЄврАзЕС. Таким чином, Росія користується політичними мотивами для заборони ввезення певної продукції. Історичний досвід існування Митного Союзу та ЄврАзЕС вже нараховує кілька випадків заборони ввезення товарів з Білорусі до Росії. Наприклад, у жовтні 2014 р. Росія заборонила ввезення молочної та м'ясної продукції з Білорусі, аргументуючи це тим, що продукція білоруських виробників не відповідає російським фітосанітарним нормам. Хоча до цього продукція відповідала всім нормам. Але, оскільки Росія та Казахстан (Білорусь також планує стати членом СОТ) є членами СОТ, то в даному випадку у України є механізми впливу, які треба реалізовувати у рамках СОТ [11].

У серпні 2015 року Кабінет Міністрів України зробив ще один крок на шляху до імплементації технічних стандартів ЄС. Прийнято розпорядження № 844-р «Про схвалення Стратегії розвитку системи технічного регулювання на період до 2020 року». На даний час проходить реєстрація у міністерстві юстиції України. Таким чином, Україна отримала офіційно затверджену дорожню карту щодо реформування системи технічного регулювання. Через складнощі узгодження щодо харчових продуктів та їх безпеки Україна не отримала приблизно 50 млн. євро технічної допомоги від ЄС на модернізацію лабораторій та на інші необхідні речі [1].

Висновки. Перехід на технічні правила і стандарти Європейського Союзу в контексті створення всеосяжної зони вільної торгівлі буде супроводжуватися певними труднощами. Подолання цих труднощів буде на пряму залежати від української влади, від можливості та готовності вітчизняних виробників до структурних змін, а також від розуміння та готовності самих українців.

Впроваджуючи технічні стандарти ЄС, Україна бере на себе велику відповідальність та зобов'язання реформувати власну систему технічного регулювання. Дублюючи норми та вимоги щодо до товарів, які виробляються в Україні і які стримують та обмежують випуск продукції, буде скасовано. Таким чином кошти, що вивільняться, виробник буде вкладати, наприклад, в розвиток виробництва або підвищення зарплатні працівникам.

Адаптуючи національну систему технічних стандартів і правил до вимог ЄС, Україна надасть чіткий сигнал зарубіжним інвесторам. В Україні з'являться прості та зрозумілі для інвесторів правила гри, які діють у багатьох розвинутих країнах і це, в свою чергу, поліпшить інвестиційний клімат України.

Українська продукція, завдяки впровадженню європейських технічних норм та стандартів, отримає доступ не тільки на ринок ЄС, а і на ринки інших розвинутих країн, з якими ЄС має угоди про взаємне визнання результатів оцінки відповідності. Між ЄС та США буде створена Трансатлантична зона вільної торгівлі, а український виробник має скористатися можливостями такого угруповання.

Список використаної літератури

1. Кабінет Міністрів України, розпорядження №844р від 19. 08. 2015 року про «Стратегію розвитку системи технічного регулювання на період до 2020 року».

2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://comeuroint.rada.gov.ua/komevoint/doccatalog/document;jsessionid=92F3367443C120648A8A50B0E9275CB7?id=56219>.
3. Угода про технічні бар'єри у торгівлі від 15. 04. 1994 р. // Офіційний вісник України від 12. 11. 2010 р., № 84.
4. Бояр А. О. Система технічних норм і стандартів ЄС у контексті європейської інтеграції України // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки – № 6, – 2008. – С.159-168.
5. Луценко Д. Перехід до технічних правил і стандартів ЄС: Міфи та реальність. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/articles/2014/07/18/7024271>.
6. Чого Чекати Україні від Майбутньої Торговельної Угоди з ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://voxukraine.org/2015/07/10/choho-chekaty-vid-uhody-y-es/>
7. Технічне регулювання в ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/Ukraine+-+EU+export-import+helpdesk+/Non-tariff+regulation/Technical+Regulation>.
8. Гармонізація технічного регулювання, стандартів та оцінки відповідності, Угода про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ier.com.ua/ua/Ukraine_EU_project/materials/AA_title_4/barriers/harmonisation.
9. Європейська правда. Росія вимагає відкласти на 10 років перехід на техрегламенти ЄС. – 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/06/5/7034522>.
10. <http://www.ukrstat.gov.ua>
11. Guitton Jocelyn. What Can Ukraine Expect from the Forthcoming Trade Agreement with the EU. – 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://voxukraine.org/2015/07/01/what-%D1%81an-ukraine-expect-from-the-forthcoming-trade-agreement-with-the-eu>.
12. EUR-Lex the Official Journal of the European Union. – 2008. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32008R0765>.

UKRAINE-EU COOPERATION IN TECHNICAL STANDARDS REGULATION

Shnyrkov O. O.

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Finance and Financial Economic Security of Ukrainian State University of Finance and International Trade.

Abstract. *Economic Association of Ukraine with the European Union means integration of the national economy to a single EU market without membership in the Union. Deep and comprehensive free trade agreement between Ukraine and the EU is characterized not only and not so much liberalization of mutual trade as regulatory convergence, systemic adaptation of the economic policy of Ukraine to standards and rules of the European Union.*

The implementation of the economic part of the Association Agreement between Ukraine and the EU actually means acquiring fundamental features of the European model of the social and economic development.

In terms of international trade liberalization average level of the tariff protection of manufactured goods in the EU for Ukraine is insignificant and hardly exudes the volume of trade. Therefore, the main barriers to trade in industrial goods with the EU are no import tariffs, namely technical barriers.

Key words: *standardization, technical barriers, the European Union, Association Agreement, a free trade zone.*

Referances

1. Cabinet of Ministers of Ukraine prescript № 844p from 19. 08. 2015 about «Strategy of Development of Technical Regulation for the period till 2020».
2. The Association Agreement between Ukraine, on the one hand, and the European Union and its Member States, on the other hand [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: <http://comeuroint.rada.gov.ua/komevoint/doccat-alog/document;jsessionid=92F3367443C120648A8A50B0E9275CB7?id=56219>.
3. Agreement on Technical Barriers to Trade on 15. 04. 1994 r. // Official bulletin of Ukraine of 12. 11. 2010 p., № 84.
4. Boyar A. The system of technical norms and standards of the EU in the context of European integration of Ukraine // Scientific Herald Volyn National University of Lesya Ukrainian – № 6, – 2008. – S. 159-168
5. Lutsenko D. Go to technical rules and standards of the EU: Myths and Reality. [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/articles/2014/07/18/7024271>.
6. What to expect from the upcoming Ukraine-EU Trade Agreement [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: <http://voxukraine.org/2015/07/10/choho-chekaty-vid-uhody-y-es>.
7. Technical regulations in EU [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/Ukraine+-+EU+export-import+helpdesk+/Non-tariff+regulation/Technical+Regulation>.
8. The harmonization of technical regulations, standards and conformity assessment, the Agreement on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial Products [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: http://www.ier.com.ua/ua/Ukraine_EU_project/materials/AA_title_4/barriers/harmonisation.
9. Russia demands to postpone for 10 years tehregulation transition to the EU. – 2015 [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/06/5/7034522>.
10. <http://www.ukrstat.gov.ua>.
11. Jocelyn Guitton. What Can Ukraine Expect from the Forthcoming Trade Agreement with the EU. – 2015 [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: <http://voxukraine.org/2015/07/01/what-%D1%81an-ukraine-expect-from-the-forthcoming-trade-agreement-with-the-eu>.
12. EUR-Lex the Official Journal of the European Union. – 2008 [Electronic resource]. – Rezhym dostupu: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32008R0765>.

СОТРУДНИЧЕСТВО УКРАИНЫ И ЕС В СФЕРЕ ТЕХНИЧЕСКОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ

Шнирков А. А.

Кандидат экономических наук, доцент кафедры финансов и финансово-экономической безопасности, Украинского государственного университета финансов и международной торговли.

Аннотация. *Экономическая ассоциация Украины с Европейским Союзом означает интеграцию национальной экономики страны в единый внутренний рынок ЕС без членства в Союзе. Углубленная и расширенная зона свободной торговли между Украиной и ЕС характеризуется не только и не столько либерализацией взаимной торговли, сколько регуляторной конвергенцией, системной адаптацией экономической политики Украины к стандартам и правилам Европейского Союза. Реализация положений экономической части Соглашения об ассоциации Украины с ЕС фактически будет означать приобретение страной фундаментальных признаков европейской модели социально-экономического развития.*

В условиях либерализации международной торговли, средний уровень тарифной защиты рынка промышленных товаров в ЕС для Украины незначительный и почти не влияет на объем торговли. Поэтому основными препятствиями в торговле промышленными товарами с ЕС, является не импортные тарифы, а именно технические барьеры.

Ключевые слова: *стандартизация, технические барьеры, Европейский Союз, соглашение об ассоциации, зона свободной торговли.*